

Garami Géza

Ez a kép 1953-ban készült Budapesten az öcsémről, Garami Gézáról. Az öcsém a háború után, az 1940-es, 1950-es években gyári főkönyvelő volt a Danuvia Fegyvergyárban [Danuvia Fegyver- és Lőszergyár]. Itt volt Budapesten, Zuglóban, ott van most is a gyár. Budapesten lakott egy társbérleti lakásban. Az 1940-es évek második felében magyarosította a nevét, Grün Géza helyett Garami Géza lett. Az öcsém koraszülött volt, két ujja össze volt nőve. Az ujja úgy nőtt össze, mint ahogy a kacsának, a libának van ilyen hártya, ez volt a hibája semmi más. Csak ő nagyon restellte. Szolnokon, a Verseggy Gimnáziumba járt [akkor: Magyar Királyi Állami Főgimnázium]. Az érettségi után, egy darabig még abban az időben, foglalkozás mellett, mivel nem volt dolga, tanított buta

gyerekeket. Korrepetált, magánórákat adott. Meg irodában dolgozott valahol, nem tudom már pontosan, a Városházán volt sokáig. A háború előtt nem tudott elhelyezkedni. Akkor nagy volt a munkanélküliség. Rendes, normális ember volt, köztisztviselő volt évekig. Az öcsém 1913-ban született, és 1982-ben halt meg. Gyermek nem született.